

Sygn. akt III RC 49/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 września 2020r.**

Sąd Rejonowy w B. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia SSR Sławomir Świerczek

Protokolant Agnieszka Babiarcz

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2020r. w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. G.**

przeciwko pozwanemu M. S. (2)

o **zmianę orzeczenia w zakresie alimentów**

I. powództwo oddała,

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,

III. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w B. na rzecz Kancelarii Adwokackiej r. pr. A. Z., B. ul. (...) wynagrodzenie w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej pełnionej z urzędu,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w B. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B., B. ul. (...) wynagrodzenie w kwocie 900 (dziewięćset) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej pełnionej z urzędu.

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

B., dnia 30 września 2020r.

III RC 49/20

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 30.09.2020 r.

Powód D. G. w pozwie skierowanym przeciwko małoletniemu synowi M. G. (2) domagał się obniżenia alimentów z kwoty po 600 zł do kwoty po 400 zł miesięcznie. Uzasadniając pozew naprowadził na to, że 29.08.2019 r. SR w B. do sygn.. III RC 55/19 zobligował go do alimentowania syna kwotą po 600 zł. miesięcznie. Obecnie D. G. cierpi na schorzenia kości, pozostaje w leczeniu, ma się poddać zabiegowi operacyjnemu kosztującemu od 3500 -5000 zł. Nadto

powód nie ma możliwości pracy za granicą a najniższa krajowa pensja uniemożliwia mu zgromadzenie środków na leczenie.

Małoletni M. G. (2) wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał przy tym na to, że pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki. Miesięczne koszty utrzymania małoletniego wynoszą ok. 1300 zł. Matka pozwanego otrzymuje świadczenie po swoim zmarłym ojcu w wysokości ok. 1400 zł. Miesięcznie. Ponadto powód nie przedstawił dowodów potwierdzających rzekoma operację jaką go czeka, a jest stan zdrowia nie jest nową okolicznością, bo był znany już w toku poprzedniego procesu.

Sąd ustalił, co następuje :

Wyrokiem z dnia 29.08.2019 r. do sygn. III RC 55/19 Sąd Rejonowy w B. ustalił ojcostwo D. G. względem małoletniego M. S. (2), pozbawił go przy tym władzy rodzicielskiej, Nadał nazwisko złożone z nazwiska ojca i dołączonego do niego nazwiska ojca oraz zasądził od D. G. na rzecz małoletniego syna alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Wydanie orzeczenia w zakresie alimentów poprzedziły ustalenia co do tego, że matka małoletniego, pół sierota, utrzymywała się z renty po zmarłym ojcu w wysokości ok. 1200 zł miesięcznie. A. S. pobierała naukę. Współżycie z 2 letnim pozwanym podjęła w 16 roku życia. Samotnie wychowywała małoletniego M., bo ojciec przebywał w W.. Wyżywienie M. kosztowało ok. 300 zł miesięcznie, tyle samo wynosiły wydatki na zakup odzieży i obuwia. Zakup artykułów higienicznych zamykał się kwotą po 100 zł, a opłata mediów kwota 200 zł miesięcznie. Dom ogrzewany był węglem, który na sezon kosztował 2500 zł. Roczny wywóz śmieci to wydatek 170 zł a opłaty za przedszkole to 100 zł miesięcznie. W ciągu roku szkolnego różne składni kosztowały ok. 150 zł, materiały edukacyjne 200 zł rocznie a szkoła piłkarska małoletniego 50 zł miesięcznie (zakup stroju i butów 200 zł.). Leczenie małoletnie generowało wydatki w wysokości 100 zł miesięcznie a wydatki na rozrywki, gry, zabawy ok. 200 zł. Paliwo na dowożenie małoletniego do przedszkola kosztowało ok. 500 zł. A. S. sprawowała codzienna osobistą pieczę nad małoletnim. Pozwany przebywał w W. o czym A. S. dowiedziała się po 2 latach od jego wyjazdu. A. S. wraz z małoletnim dwukrotnie była w A. u pozwanego. Przez okres 2 lat między 2016 a 2018 rokiem D. G. przysyłał nieregularnie pieniądze na utrzymanie M.. Przekazywał je za pośrednictwem swej matki M. G. (3). Potem zaprzestał łożenia na jego wydatki. D. G. na ternie W. pracował na budowie a potem w pralni. Początkowo zarabiali 350 £ tygodniowo a potem 1000 £ miesięcznie. Wynajmował pokój za 300 £, zakupywał jedzenie za tyle samo a raz na jakiś czas na odzież i obuwie wydawał 150 £. Jeszcze za granicą chorował, miał problemy z układem kostnym .Zgłosił się do lekarza ale ze względu na długie kolejki wrócił do P. w lipcu 2019 roku. Do czasu przesłuchania w dniu 29.08.2020 r. nie zarejestrował się na bezrobociu nie załatwił ubezpieczenia, nie zarejestrował się na bezrobociu. Utrzymywał się z oszczędności z okresu pracy za granicą. Część rzeczy pozostała w A.. Miały one zostać przysłane do P.. W P.zamieszkiwał u matki i dokładał się do utrzymania lokalu kwotą 350 zł. miesięcznie.

Wyrok uprawomocnił się dnia 20.09.2019 r.

Powód jest obecnie zatrudniony jako pracownik ogólnobudowlany za wynagrodzeniem ok. 1900 zł miesięcznie. Wynagrodzenie dostaje w formie tygodniówek. Obecnie przebywa na zwolnieniu u lekarskim od 10.09.2020 r. w roku 2020 r. jest to już kolejne zwolnienie w tym roku. D. G. leczy się z powodu schorzenia układu kostnego od 2015 roku. Ma zdiagnozowaną martwicę kości udowej. Na żadnej komisji lekarskiej, w szczególności w sprawie zaliczenia do osób niepełnosprawnych, od 2015 roku, tj. od chwili rozpoczęcia leczenia nie stawał. W styczniu miał odbyć serię zabiegów rehabilitacyjnych. Nie zrealizował ich. Podobnie było obecnie w sierpniu i wrześniu. Zabiegów ustalonych na ten okres też nie zrealizował. Ani tych z NFZ ani prywatnych. Przed rozpoczęciem pandemii powód na wizyty lekarskie wydawał po 700 zł. / 6 miesięcy. Leki przepisane prywatnie kosztowały po 300 zł. Wyżywienie powoda kosztuje 200-300 zł. miesięcznie. Zakup odzieży i obuwia wydatek ok. 100 zł miesięcznie. W rodzinnym domu zajmowanym przez powoda mieszka jeszcze brat i rodzice. Dom składa się z 7 pomieszczeń. Powód dokłada się kwotą po 200 zł miesięcznego rachunków. D. G. był karany za groźby pozbawienia życia kierowane pod adresem matki małoletniego powoda. Został m.in. orzeczony zakaz zbliżania się. Ostatni raz powód widział syna 1,5 roku temu. Po, powrocie z A. dał, synowi laptopa. O kontakty z dzieckiem do sądu nie występował. D. G. nie jest płatnikiem podatków lokalnych.

Małoletni pozwany liczy 7 lat życia. W 2019 roku matka zmieniła mu nazwisko na swoje. Obecnie nosi on tylko nazwisko S.. Chodzi do I klasy SP w B.. Przy rozpoczęciu roku szkolnego wyprawka kosztowała 400 zł. w tym sam plecak 200 zł. Książki zapewnia szkoła. Ubezpieczenie zostało opłacone składką wysokości 30 zł. a rada rodziców kwotą 10 zł. Z kolei 50 zł wynosi składka na ślubowanie, szafki i dzień nauczyciela. Wyżywienie małoletniego w domu kosztuje 400 zł a dodatkowe obiady w szkole 60 zł. miesięcznie. Średni miesięczny zakup obuwia i odzieży łączy się z wydatkiem 200 zł. Małoletni pozwany razem z matką mieszka w jej domu rodzinnym. Składa się on z 4 pomieszczeń. Niedawno została dobudowana łazienka, celem podniesienia standardu mieszkania. W weekendy jawi tam się partner matki pozwanego.. Od czasu do czasu wszyscy jeżdżą na wycieczki np.: do parku rozrywki w Z., do Z., J., W., K.. Należność za media to 200 zł za prąd a w zimie nawet 400 zł, bo terma na ciepłą, wodę jest na prąd. Gaz butlowy kosztuje 60 zł i starcza na 3 miesiące. Dom ogrzewany jest drewnem, które kosztuje ok. 2000 zł /sezon. Środki czystości dla małoletniego to wydatek 100 zł./ 6 tygodni. M. S. (2) cierpi na astmę i alergię. Do szkoły małoletni jedzie autobusem o 7:20 a wraca o 15:30, jeśli nie przywozowi go matka. Matka małoletniego nie pracuje, chodzi do szkoły w B.. Uczy się w kierunku technik administracji, w weekendy, co dwa tygodnie. Czesne za naukę wynosi 150 zł miesięcznie. Dojazd kosztuje ok. 30 zł. Źródłem utrzymania małoletniego są alimenty i dochody matki w tytułu renty po zmarłym ojcu w wysokości ok. 1500 zł netto miesięcznie. Opiekę nad dzieckiem gdy matka jest w szkole sprawuje jej partner, który remontuje pokój M. a wcześniej wykonał łazienkę. Oboje rodzice A. S. nie żyją. Matka pozwanego nie jest płatnikiem podatków lokalnych.

Dowody zgromadzone w aktach III RC 55/19 oraz treść zapadłego tam wyroku pozwoliły sądowi na stwierdzenie treści i daty wyrzeczenia w przedmiocie alimentów zawartego w wyroku ustalającym ojcostwo oraz sytuacji stron w chwili orzekania. Decyzja Kierownika USC w B. pozwoliła sądowi na stwierdzenie jakie obecnie pozwany nosi nazwisko. Jako dokumentu urzędowy korzysta ona z domniemania autentyczności. Aktualną sytuację powoda ustalił sąd na podstawie zeznań D. G. i w oparciu o przedłożone przez niego dokumenty, w tym umowę o pracę, zaświadczenie o zarobkach oraz dokumentację lekarską. Zeznania powoda nie w pełni zasługują na wiarę. Są one ogólnikowe a podany w nich okoliczności nie mogą się ostać w świetle doświadczenia życiowego – jak chociażby powody dla których tak duży ma być rachunek za prąd. Między zeznaniami D. G. a treścią, chociażby zaświadczeni o dochodach istnieje sprzeczność. Inna jest kwota wykazana w zaświadczeniu a inna wyższa podobno prawdziwa w zeznaniach powoda. Przedłożona przez powoda dokumentacja lekarska jest bardzo skromna i w żadnym wypadku nie przekonuje o potrzebie zabiegu operacyjnego. Stosownego dokumentu lekarskiego na ten temat powód nie przedłożył. Nadto jego zachowanie takie jak opuszczanie zabiegów rehabilitacyjnych i to kilka razy do roku, nawet jeszcze przed pandemią, wskazuje na to, że jego stan zdrowia nie jest poważny. Potwierdza taki wniosek i tom, że nie stawał on na żadnej rentowej komisji lekarskiej. D. G. ma niepamiętać u jakich specjalistów się leczył i to na przestrzeni zaledwie ostatnich 2 lat. Nie pamięta jak nazywały się lekarstwa, które kosztowały po kilkaset złotych i które ponoć sprawiały mu ulgę w cierpieniu. Różnice są również w kosztach rzekomego zabiegu operacyjnego. W pozwie podaje kwotę maksymalnie 5000 zł. w zeznaniach mówi i kwocie 10000 zł. To wszystko pozwala na odmowę przyznania tym zeznaniom waloru wiarygodności. Oceniając zgromadzony materiał dowodowy sąd obdarzył wiarą zeznania matki małoletniego. Są one rzetelne i wyczerpująco przedstawiają sytuację pozwanego. Podane przez A. S. kwoty są adekwatne do tego, co oferuje rynek. Twierdzenia te pochodzą od osoby, która na co dzień sprawuje pieczę nad małoletnim i z tego tytułu miała możliwość poczynienia spostrzeżeń, co do tego jakie są potrzeby dziecka i ile kosztuje ich zaspokojenie. Trzeba przy tym zaznaczyć, że wsparła swoje zeznania dowodami kasowymi, które dokumentują zakup artykułów adekwatnych do poziomu, wieku i stopnia rozwoju małoletniego. Ich prawdziwość nie została zakwestionowana w toku postępowania. Wydatki na media zostały potwierdzone fakturami od ich dostawców, tak samo jak w przypadku usług telekomunikacyjnych. Ustalenia sądu w przedmiocie sytuacji majątkowej uzupełniają dokumenty urzędowe - zaświadczenia z urzędów gmin miejsca ich zamieszkania.

Sąd rozważył, co następuje:

W myśl art. 138 krio można dochodzić zmiany wysokości alimentów, o tyle, o ile nastąpiła zmiana stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę okoliczności istotnych dla wymiaru alimentów takich jak: usprawiedliwione potrzeby osób uprawnionych i możliwości majątkowych i zarobkowych osób zobowiązanych. Konieczne jest, by

zmiana ta była istotna i nastąpiła po uprawomocnieniu się poprzedniego orzeczenia (M. Sawczuk „ Ponowne orzekanie w sprawie cywilnej prawomocnie osądzonej” W-wa 1975r.).

W niniejszej sprawie takie okoliczności nie nastąpiły po stronie powoda. W chwili orzekania poprzednich alimentów zaledwie nieco ponad rok temu, sytuacja powoda była, co do zasady, taka sama jak i dziś. Po stronie powoda nie wystąpiły okoliczności zmniejszające jego możliwości zarobkowe. Jego sytuacja zdrowotna była taka jak jest dzisiaj. D. G. skarżył się na problemy układu kostnego. Z tego powodu powrócił do kraju i rozpoczął tutaj leczenie , bo w A. były duże kolejki, jak tłumaczył. Jednak to leczenie realizuje w sposób niesystematyczny. Pomija przepisane mu zabiegi rehabilitacyjne, od kwietnia w ogóle zaniechał leczenia tłumacząc to epidemią. Takie zachowanie nie może zostać uznane za właściwe i skutkować zwolnieniem go od obowiązku alimentacyjnego. Co więcej w stosunku do chwili wyrokowania poprawiły się jego dochody. Wtedy żył z oszczędności i nigdzie nie pracował, nie był też ubezpieczony, nie zarejestrował się w rejestrze bezrobotnych a obecnie jest zatrudniony w popłatnej branży budowlanej. Zatem i jego możliwości zarobkowe nie uległy obniżeniu. Co więcej można przyjąć, że na skutek rozpoczęcia pracy wzbogacił swoje doświadczenie zawodowe i poprawił swą pozycję na rynku pracy, który po wyjeździe migrantów zarobkowych spowodowanym epidemią jest w stanie zaoferować wyższe wynagrodzenie pracownikom. Rozpatrując wniesione przez D. G. powództwo należy zauważyć, że pozwany małoletni M. S. (2) jest obecnie uczniem szkoły podstawowej Tak więc w jego przypadku pojawił się nowe usprawiedliwione potrzeby, które w sierpniu 2019 roku jeszcze nie istniały. Wszystkie potrzeby małoletniego należy uznać za usprawiedliwione. Są one zaspokajane na przeciętnym poziomie. Potrzebuje on zapewnienia dachu nad głową, ogrzewania, żywności, odzieży, a w razie choroby opieki lekarskiej. Obowiązek utrzymania dziecka spoczywa na obojgu rodzicach. Matka pozwanego, A. S., realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec M. S. (2) poprzez pranie, prasowanie, przygotowanie posiłków, dbanie o zdrowie, kontakt z placówkami edukacyjnymi, załatwianie spraw urzędowych. Powód D. G. dysponuje takimi możliwościami zarobkowymi, które umożliwiają mu finansowe zaspokojenie tych potrzeb dziecka. Dysponuje popłatnymi umiejętnościami pracownika budowlanego. Oceniając możliwości zarobkowe powoda sąd miał na uwadze ugruntowane poglądy doktryny prawa rodzinnego i orzecznictwa sądowego w tym zakresie. Liczą się bowiem te zarobki, które można uzyskać rzetelnie wykorzystując swoje możliwości, a nie te, które się faktycznie uzyskuje (H. Ciepła „ Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy, Komentarz, Wyd. Lexis-Nexis W-wa 2006r.). Dzieci, do czasu osiągnięcia samodzielności zarobkowej, mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, że rodzice są obowiązani zapewnić dzieciom utrzymanie na takim samym poziomie, na jakim sami żyją. (SN z dnia 5.01.1956r. III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74). Obecnie obciążające powoda alimenty to średnio dziennie kwota 20 zł. Z tego należy pokryć jego wyżywienie, zapewnić odzież adekwatną do pory roku, pokryć koszty leczenia w okresie przejściowym, zadbać o edukację małoletniego i zadbać o atrakcje zapewniające stymulację jego rozwoju intelektualnego. Mając na uwadze to, że tylko jeden z rodziców świadczy osobistą pieczę nad małoletnim można nawet całość kosztów przerzucić na drugiego z nich. Małoletni M. liczy zaledwie 7 lat życia. Nie jest zdolny do samodzielnego utrzymania. Nie musi wykazywać niedostatku. Ma prawo otrzymywać wsparcie od obojga rodziców. Z mocy rozwiązań ustawowych, przyjętych przez sejm, senat, potwierdzonych podpisem Prezydenta RP sąd nie może uwzględnić jako dochodu kwoty po 500 zł przyznanej na dziecko w związku z realizacją programu „ Rodzina 500 +”.

Mając na uwadze powyższe oraz art. 133 i art. 135 krio oraz powołany wyżej art. 138 krio a także poglądy wyrażone w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r. sygn. III CZP 91/86 , OSNCP 1988/ 4/42 oraz poglądy wyżej przywołane orzeczono jak w pkt. I sentencji. Orzekając o kosztach sąd miał na uwadze art. 102 kpc i odstąpił od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Przyznając wynagrodzenie za pomoc prawną z urzędu sąd rozdzielił je stosownie do tego po której stronie działał pełnomocnik, stosownie do przepisów. § 2 pkt. 3 i § 4 ust. 1 pkt. 9 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. „ w sprawie opłat ...” /Dz.U. 2015.1800 z późn.zm/.

SSR Sławomir Świerczek

s) (...)

(...)

(...)